

FilmoTeca

de Catalunya

53 días de invierno

Judith Collell, 2006

Com la vida mateixa.

Qualsevol dia pot ser un mal dia

A diferència de Joan Manel Serrat, Judith Collell no pensa que "...qualsevol dia pot ser un bon dia ..." i ens presenta la seva pel·lícula en petites càpsules que porten per títol un dia de la setmana de forma totalment repetitiva, desordenada i aleatòria perquè, en la vida dels seus personatges, no cal una cronologia ordenada per justificar que les coses comencen malament i van a pitjor.

Les històries que ens mostra, ni tan sols formen part de la típica pel·lícula coral que pretén acabar enllaçant totes les històries i tancar un cercle. En aquest cas no estan lligades per un fil argumental sinó per un fil conceptual: qualsevol dia pot ser dolent i la vida és molt dura, fins al punt, que qualsevol fet mínim, que pot passar inadvertit, la pot canviar.

La Mila és una mestra que ha passat una mala època i té moltes dificultats per enfrontar-se a uns alumnes que cada cop estan més

allunyats de la seva idea d'ensenyament. Fins i tot, pot arribar a odiar-los perquè intueix que ells també l'odien.

La Dolores és una dona vella i vençuda que viu sola, rodejada dels gossos que arreplega pel carrer. La seva solitud és el càstig que paga per un pecat antic. Els veïns pensen que és boja i només la Mila, que també pateix, pot compadir-se'n.

En Celso és un altre vençut: algú que es vol obrir camí en la vida sense haver de dependre de la seva família. Un bon home que arreplega un gos abandonat per donar-li aixopluc en una llar, com la seva, on hi ha més mancances que altra cosa.

La mare de la Verònica no ha pogut superar l'abandó del seu marit i viu enfonsada en una depressió que l'impedeix estimar, fins i tot, la seva filla que viu una història d'amor clandestina i que, al final, també acabarà patint.

Tot un seguit de personatges que passen un mal moment en les

seves vides i que no es salven gràcies a grans artificis, com els que acostuma a utilitzar el cinema hollywoodià, sinó a partir de fets quotidians com ara la necessitat de sentir-se útil, el que pot quedar de l'amor en una història de parella, la música... En el fons és una pel·lícula optimista en què els personatges actuen per parelles en un joc pla/contraplà que els salva mútuament: Mila vs. Dolores, Celso vs la seva dona, mare vs filla vs música.

Collell ens diu clarament que no creu en els miracles i que es mira la vida tal com és. Alguns podran pensar que per arribar a aquest punt, ja en tenen prou amb la seva quotidianitat, però d'altres pensem que aquest és el cinema que ens fa de mirall. Sovint un reflex necessari per afrontar amb una certa dignitat les nostres vides. O no?

Per què tanta corallitat?

Si fem memòria podrem recordar que d'un temps cap aquí sembla que el cinema espanyol té certes dificultats per explicar-nos històries des d'un sol punt de vista. Recordem *Barrio*,

Mataharis, Siete mesas de billar francés, Atlas de la geografía humana, Las vidas de Celia i, fins i tot, Barcelona (un mapa).

I jo em pregunto, si és una qüestió de modes, de màrqueting de producció o de manca d'idees i dificultats per centrar-se en un sol personatge i portar-lo fins les darreres conseqüències del guió o, potser, és que els serials televisius de moda i els índexs d'audiència competitiu han imposat els seus esquemes narratius.

I com que les vostres respostes quedaran en el terreny de la privacitat, la que jo us dono és que tot plegat més aviat fa tuf a guionistes de televisió passats al cinema, acostumats a les batalles per l'audiència que prefereixen una butaca més que batallar pels sinuosos camins de la innovació narrativa. Però també penso que encara que Judith Collell es podria haver arriscat una mica més, el resultat final és prou digne.

Fitxa tècnica

Tècnics

Direcció: Judith Colell
Guió: Gemma Ventura
Producció executiva: Quique Camín
Fotografia: Sergi Gallardo
Muntatge: David Gallart
Direcció artística: Lluç Castells
Vestuari: Maribel Salvans
Nacionalitat: España.
Año: 2006.
Durada: 91 min.

Actors

Mercedes Sampietro: Mila
Alex Brendemühl: Celso
Aina Clotet: Valeria
Maria Pau Pigem: Ángela
Montserrat Salvador: Dolores
Sílvia Munt: mare de Valeria
Joaquim de Almeida: Hugo
Celso Bugallo: vagabund
Abel Folk: pare de Valeria

Filmografia

2007
Positius (sèrie TV)
2006
53 días de invierno
2003t
Fragments (TV)
2000
Nosotras
1996
Domini dels sentits
1995
Escrito en la piel
1991
Clara foc